

Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul

Mă înființez în carte cuvânt și în ziua aceasta, căci aceasta Îmi este de Tatăl zidită lucrarea Mea, iar Eu sunt Cuvântul Lui. Stau de-a dreapta Tatălui în cer, și stau și pe pământ deodată de-a dreapta Lui și Mă fac cuvânt în cer și pe pământ deodată, iar oștirile de sfinți și de îngeri și toate puterile cerești stau cu mare slavă înaintea cuvântului Meu și tainic îi dau lui toată împlinirea, toată strălucirea lui între cer și pământ, și nu sunt cuvinte ca să poată ține în ele nevăzutele lui Dumnezeu și multa lor slavă.

O, nu e mult, nu e mult cuvântul lui Dumnezeu peste pământ acum prin acest izvor de cuvânt, o, nu e mult, dar e mult, mult cuvânt al oamenilor de tot felul și cuvânt de tot felul, iar dacă n-ar fi îngerii hotarelor toate de pe pământ și din cer, și dintre cer și pământ, s-ar scufunda totul în adânc necunoscut a fi, că e încurcătură de limbi în oameni și între oameni și e mare și e multă și e de mult aceasta, și nu e mult cuvântul lui Dumnezeu în zilele acestea peste pământ.

Eu, Domnul, Fiul Tatălui Savaot, am venit trimis de Tatăl pe pământ cuvânt acum, și la timp M-a trimis Tatăl, și M-a trimis când a văzut că e primejdia mare și că e multă greutate pe pământ și că trebuie ajutor din cer și putere de cuvânt ca să mai stea toate la locul lor, auzind pe Dumnezeu grăind și împărășind peste toate și slăvindu-Se în cuvânt.

O, tot așa este și cu lucrarea Mea și tot așa și cu poporul Meu cel născut în zilele acestea la cuvântul Meu, și dacă Eu n-aș fi cuvânt mult peste el, s-ar ivi și s-ar fi ivit demult prăbușirea lui în adânc necunoscut, căci duhul rău cu atât mai poate fi ținut în legături între cer și pământ, și el vede că Eu, Domnul, stau în mijlocul unui popor și pot să cuvintez și să Mă scriu cuvânt în carte și să țin cu cuvântul și cu puterile cerești slujitoare, să țin toate la locul lor.

O, e zi de sobor între prooroci în cer și slăvesc ei în ziua aceasta pe Ioan Botezătorul, nașul Meu de botez, iar slava celor din cer este mare cât Dumnezeu și n-au putut-o proorocii cuprinde cu penița, și nici înțelesul tot al proorociilor câte sunt ele scrise.

O, proorocule mare și naș al Meu la Iordan când am venit spre tine să fiu botezat în rând cu cei ce se strâneau pentru botez, o, hai să grăim slava celor de sus, cea din cer și cea de pe pământ, căci slava cea de sus este la fel la arătarea ei și în cer, și pe pământ. Am stat Noi pe pământ puțini ani, amândoi odată. Tu, cel ce ai fost hărăzit să fii și să-Mi pregătești calea Mea de venire spre oameni atunci, înainte de botezul Meu de la Iordan, tot tu te-ai dus apoi și între cei din cer mai înainte de Mine și Mi-ai pregătit înainte calea Mea cea biruitoare de pe pământ ca să Mă duc iar la Tatăl, și cu biruința întreagă să Mă înfățișez și să Mă întorc la El, și Mi-ai fost înaintemergător și pe pământ, și în cer. O, hai în ziua aceasta, că iar este masă de cuvânt în mijlocul poporului Meu, unde Eu Îmi las cuvântul în cartea sa cea de azi. Stăm împreună la masă și cuvântăm, și rămâne scris în carte ceea ce cuvântăm. Bindecuvântată să fie de Mine grăirea ta de azi și slava ei cea multă, cea tainică, și bindecuvântată să fie și înțelepciunea pe care Noi acum o coborâm pe pământ și pe care cei din cer o ascultă și stau slăviți sub această minune, iar cei de pe pământ să rumege, și să fie înțelepciune pe pământ. Amin.

— *O, Mieluțule al Tatălui, o, cât de mare Îți este smerenia inimii și blândețea Ta din cuvânt și umilința Ta în cer și pe pământ, toate ca ale lui Dumnezeu! M-am uitat și de pe pământ la Tine și la slava Ta, și m-am uitat și mă uit și din cer. Când eu privesc din cer măreția clipelor toate petrecute cu Tine, Doamne, în crânguri și în poienițe, pe malul Iordanului și în Iordan apoi, când eu acum trăiesc în cer aceste amintiri, la care privesc cu ochi cerești acum, mă cuprind uimire mare pentru clipele petrecute cu Tine pe pământ, Domnul meu, și cu multul ceresc al clipelor, pe care nu-l vedeam atunci. Îmi prinde duhul fiori văzând umilința lui Dumnezeu cât a fost de multă și de mare, dar acum e și mai mare ca atunci, că numai cuvântul I se poate auzi de pe pământ de atâția oameni iubitori de cuvântul Lui, iar slava Lui nu.*

O, am petrecut cu Tine mult și frumos pe pământ, și tainele cerești erau grăirea dintre noi, iar altceva nu grăiam noi pe pământ când ne întâlneam mai înainte de întâlnirea noastră la Iordan, unde Tatăl ne-a mărturisit-o, și a fost auzit peste ape și peste oameni glasul Tatălui nostru, Doamne. Eu nu știam să-Ți citesc taina slavei Tale, pe care Ți-o ascundeai atunci atât de mult, atât de mult în ochii mei, față de cum Te văd acum din cer, uitându-mă acolo unde noi ne întâlneam și unde mi-ai fost Învățător mare, luminător mare în pustia cea fără de oameni, unde veneai cu pasul lin și mă cuprindeai în cuvânt, până ce mi-ai spus că va veni la Iordan Mielul lui Dumnezeu și Se va îndrepta spre botezul cu apă prin mâna mea de botezător și-Și va începe Mielul apoi propovăduirea și mărturisirea, Doamne. Eu Te ascultam întru totul, ca un școlar învățătura, și ca un ucenic lucrarea, și am ieșit apoi la Iordan botezător și am chemat în lung și în lat prin glas de chemare, prin vestea pocăinței peste oameni și veneau mulți la Iordan și intrau spre botez sub învățătura mea și sub mâna mea botezătoare, iar când a fost să-Ți cunosc pe deplin umilința sub care ai stat până atunci înaintea mea, Dumnezeule Mieluț, n-am putut să mai fiu nimic, decât cuvânt prin care am rostit împătimit de dragostea Ta: «Iată Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatele lumii!».

O, ai luat chip de rob, Doamne, și Ți-ai robit slava sub ochii mei și sub mâna mea cea omească apoi, și au ascultat oamenii de vestea mea și au crezut unul câte unul în Tine dintre cei pe care-i trimiteam spre Tine când eram în lucru peste ei ca să le pregătesc calea spre Tine când Te vei arăta. Am auzit apoi câtă lucrare împărțeau cu cuvântul peste cei ce se țineau după Tine, Cel atât de minunat cu măreția cuvântului, Doamne, și le-am spus la cei pregătiți de mine pentru Tine, le-am spus să se ducă ei la Tine și să Te întrebe cine ești și dacă ești Cel ce va să vină sau dacă altul va veni apoi, după lucrul cu care lucrai vestea despre Cel ce vine.

O, fii ai oamenilor, o, câtă umilință are Dumnezeu! Auziți aceasta și priviți fiecare la voi înșivă și vedeți-vă puțină, puțină și fără de putere umilință a voastră în fața mării puteri de umilință a lui Dumnezeu-Fiul, pe Care eu L-am mărturisit la Iordan, botezându-L cu apă ca pe un om. Iată cine este mare și atât de mare pe pământ! Omul este, prin lipsa duhului umilinței, și iată cine este mic și tot mai mic pe pământ! Domnul este, prin măreția și multa Lui umilință a Duhului și a trupului Său când El Se arată oamenilor aleși Lui pentru aceasta, pentru ca să-Și arate lor umilința Sa.

O, fii ai oamenilor, voi stați acum plini de neumilință pe pământ, fiecare înaintea semenilor lui și înaintea Domnului cerului și al pământului, iar unii din voi stați plini de trufie, trufie cu școală, ca să-L puteți ține cât mai mic pe Domnul, Făcătorul a toate, iar El este Cel ce a făcut veacurile toate și Cel ce face veacul ce va să fie și pe toți cei ce vor petrece în el făcând parte din el. O, voi sunteți pe pământ, iar eu sunt acum între cei din cer cu Domnul și mă uimesc cu înfiorare când văd slava Domnului însoțitoare după El atunci când stăteam cu El sub școală de cuvânt în pustiu care mi-a fost locuință pe pământ, iar El Își ascundea slava, și văd aceasta când mă uit acum la clipele cele de atunci, față de cât vedeam eu din ele atunci. O, faceți-vă dumnezei prin umilință, că vine Stăpânul în toată slava Sa ca să fie văzută precum I-o văd eu acum toată, și vor tremura neamurile pământului văzându-I slava, și nu umilința cea care o acoperă.

Nu mai pot, Doamne Mieluț, nu mai pot grăi despre slava Ta când știu ce mare Ți-a fost umilința înaintea mea, și sub care Tu Îți tănuiai slava pe care o ai de la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii, slavă ca a Unuia Dumnezeu, înconjurat în slavă. O, nu e mult cuvântul Tău, cuvântul lui Dumnezeu peste pământ prin izvorul Tău de cuvânt, ci e mult cuvântul oamenilor, Doamne, iar aceasta prevestește prăbușire mare, numai că Tu, Bunule, cuvintezi cu putere și lucrezi cu puterile cerești și ții prin cuvânt rostit toate la locul lor, și vai pământului și cerului dacă n-ar fi cuvântul Tău acum peste ele mai înainte de a căuta omul sfârșitul facerii Tale toată.

O, ține, Doamne, omul sub supunere, că el nu se supune! Omul Îți pregătește sfârșitul Tău și a toată facerea Ta, dar Tu, Doamne, vii și pregătești începutul și descoperirea lui, ale celor nevăzute ale lui, că mare este slava Ta și puterea Ta și iubirea cu care ai făcut lumea, Doamne.

E zi de iubire între Tine și mine, între mine și Tine, o, Doamne. În ceata proorocilor din cer sunt cel dintâi așezat, căci ai avut lucrare mare lucrată prin mine. Aș vrea să ne însemnăm în mijlocul poporului Tău, pe pământurile alese de pe pământ pentru Tine din loc în loc, și să însemnăm această zi, în care eu Ți-am mărturisit umilința sub care Îți tăinuiai slava, Doamne. Mă aplec gândului Tău frumos și voi împlini lucrarea pe care azi mi-o dai în grijă și voi primi cu umilință ca a Ta, că nu este ucenic mai mare decât Învățătorul său, și trebuie să fiu ca Tine, plin de umilință și de ascultare, așa cum Tu stai și lucrezi înaintea Tatălui.

Acum mergi cu cuvântul Tău peste această zi de mărturie, și fă-Te, Doamne, cuvânt cu putere și cu duh de Bobotează peste mulți. Eu sunt cu Tine aici martor și stau în mijlocul cetii proorocilor și privim cu toții uimiți slava Ta, descoperită toată nouă în vedere acum, și duhul mi se bucură, Doamne. Amin.

— Vom merge și vom boteza apele, o, trimisule al Tatălui înaintea Mea peste pământ, și în cer apoi, și vom merge azi, căci avem de așezat cuvânt peste o fântână în mijlocul pământului, căci pământurile toate, însemnate a fi ale Domnului, sunt ele mijlocul pământului. Te voi așeza în această zi de Bobotează înger peste fântâna curții din cetatea Voievozilor la locul de Emaus, după denumirea lui. Vom cuvânta peste această zi de mărturie și vom întări întăriturile, căci satana se teme de cuvântul cel rostit de Dumnezeu și știe de acest hotar, pe care-l aude din gura Mea grăit, căci hotarul este cuvântul lui Dumnezeu, peste care el, satana, nu poate trece, nu poate, decât numai Eu pot să trec peste cuvântul gurii Mele când mila Mă prinde, când toate cer aceasta pentru mersul Meu înainte cu biruința și cu poporul.

Și ne vom întoarce ca să slujim lucrarea zilei și să pregătim de ascultat tot cuvântul acestei mărturii, că iată, voi grăi cu dulce și cu povață adâncă peste fetele din această cetate. Dar acum dăm citire numai până aici pentru cuvânt, că e de călătorit pe timp de zi ca să citim și să rostim acolo slujba de sfințire peste fântâna nou înființată, ca să aibă poporul Meu apă aparte, și nu cu lumea la un loc. Vom da Noi apoi citire cuvântului întreg, și punem acum punct și pornim călătoria și rostesc pentru mergerea acolo binecuvântare, iar pentru acolo pe Duhul Sfânt Sfințitorul, Care să spună prin slugile Sale: Se binecuvintează și se sfințește cu putere de cuvânt fântâna cea nouă și se așează înger lângă ea și peste ea nașul Meu de botez, Ioan Botezătorul și duh de Bobotează peste apă, ca să lucreze acest duh omul și purtarea lui cea plăcută și de folos lui Dumnezeu peste pământ. Amin.

O, este de lucru mult pentru înnoirea omului puțin cunoscător de Dumnezeu în om, puțin pătruns în duh și în trup de Dumnezeu Făcătorul, căci omul nu știe cum să se așeze înaintea Mea pentru facerea lui, fiindcă știe să se dezvinovățească pentru greșale, când Eu n-am făcut aceasta înaintea omului, care M-a supus voii lui.

Fiilor, fiilor, și voi, fiicelor, niciodată să nu căutați să vă dezvinovățiți înaintea cuiva pe pământ dacă nu puteți să vă dovediți nevinovăția, că nu prin cuvinte se poate face aceasta, o, nu. V-am învățat pe toți, mereu v-am învățat să intrați sub vină când nu puteți dovedi că nu aveți vină, și v-am învățat așa ca să semănați cu Mine, nu cu omul, căci dacă vina nu este, veți ieși de sub ea așa cum Eu am înviat, și iată, vă învăț pe voi adevărata smerenie, adevărata curăție a inimii și a adevărului din ea. Amin.

Și după ce vom trece înainte cu slujirea, vom citi tot cuvântul zilei, iar acum ne oprim aici. Amin.

Cuvânt cu putere și cu duh de Bobotează peste mulți, aceasta trebuie împărțit în ziua aceasta, dar dacă adevărata smerenie și curăție a inimii nu este lucrată mult înăuntrul inimii omului, nu poate peste om cuvântul Meu cel mult.

O, tot cuvântul Meu trebuie luat în seamă de cel ce voiește să se aplece să ia împărăția Mea în el. Dar ce are de făcut cel ce stă față în față cu puterea cuvântului Meu? Aceasta are de făcut: să voiască și să așeze apoi în el împărăția Mea.

O, îi trebuie umilință mare omului! Îi trebuie măcar cât am avut Eu, și îi trebuie și mai mult, căci dacă Adam n-a avut umilință măcar cât Făcătorul lui, Care cu umilință și cu iubire l-a lucrat pe el din pământ și din suflare de viață peste el apoi, a greșit apoi Adam cu greșeală mare și a luat din mâna Făcătorului său împărăția pe care o pusese El în omul cel zidit de mâna Sa. O, cum i-ar veni omului care-și zidește o casă pentru ca să locuiască în ea în toate voile lui dacă s-ar întâmpla să nu-i mai facă primire în ea casa și să ia suflet în ea împotriva celui ce i-a dat înfățișare și să se semețească împotriva lui? O, iată câtă învățătură îi trebuie inimii omului pentru adevărata smerenie, adevărata curăție a inimii înaintea lui Dumnezeu-Făcătorul pentru împărăția Lui înăuntrul omului! Nu se poate împlini însă aceasta decât numai cu voia omului care voiește ca Dumnezeu. Eu pe Adam nu l-am apăsât mai mult după ce l-am zidit și i-am așezat statul în rai, decât că i-am spus ce să facă și ce să nu facă cu împărăția Mea înăuntru și în afara lui, iar dacă el a făcut altfel, i-am spus numai după aceea, numai după ce M-a prins durerea de la stricăciunea pe care a făcut-o el prin neascultarea de povața Mea, căci voia lui a fost să-Mi ia împărăția și să facă el ce voiește în ea și cu ea.

Așez acum povața pentru toți cei care iau din izvorul Meu învățătură pentru împărăția cerurilor în ei și în jurul lor, și spun: O, temeți-vă de greșale și vegheați și ascultați așa și să nu le săvârșiți, căci aceasta este tot una cu temerea de Dumnezeu și de oameni, temere cu folos, mai înainte să vină dorința cea pentru greșale. Temerea de Dumnezeu îl ajută pe om să nu-și facă rost de pedeapsă pentru greșeală, ci, din contra, să-și facă rost de înțelepciunea cea împotriva greșelilor care ar veni să-l pedepsească pe el apoi, căci sunt potrivnice lui Dumnezeu și omului greșelile din om, așa cum cele din Adam i-au fost lui potrivnice, iar omul, după ce greșește primește greu de tot îndreptarea dacă o mai primește, dacă mai vrea să iasă el de sub pedeapsa neascultării de Dumnezeu, căci s-a deprins omul să nu iubească, să nu-i priască, să nu se bucure de cel care dă să-l îndrepte, ci mai degrabă să se ascundă și chiar să-l urască pe acela, căci putere rea poartă în ea săvârșirea greșalelor. De aceea Mă aplec să vă învăț umilința Mea și să vă învăț să vă temeți de greșale, și mai ales temeți-vă să vă împotriviți vindecării apoi, căci Eu cu duh de Bobotează vă împart acum învățătura cea pentru smerenia inimii și pentru curăția ei, căci altfel nu poate omul pentru cuvântul Meu cel plin de viață în el.

Trimit cuvântul Meu spre voi, cei ce ați venit la praznic de Bobotează, aici, la izvor. Îi rog pe toți cei ce au fost și pe cei ce nu au fost, dar se hrănesc cu cuvântul izvorului Meu, și îi rog să fie atenți la toată învățătura Mea ca să poată ea să-i deprindă să se facă ei cu tot întregul împărăție a Mea și să fie fericiți să Mă aibă de Împărat în ei, dar să ia seama că Împăratul împărătește în cetate, nu este numai oaspete.

O, cât de mult am de plâns de la om! Privesc din cer peste fiii oamenilor și peste cei ce cunosc voia Mea, privesc ca să văd dacă este cel ce înțelege sau cel ce caută pe Dumnezeu, și nu este cel care să facă aceasta, nu este nici unul, și sunt mulți cei ce plac oamenilor, și ale căror oase se risipesc de la urgia cea pentru păcat, căci scris este: *«De vor părăsi legea Mea și rânduielile Mele și dreptățile Mele și poruncile Mele, voi cerceta fărădelegile lor cu toiagul Meu, iar păcatele lor cu bățai, ca să păstrez așa mila Mea de ei și legământul Meu cu ei»*. Mă gândesc mai mult la cei ce au gustat și au văzut că bun și dulce este Domnul în acest cuvânt și izvor, și s-au dat apoi în lături și M-au îndurerat, așa cum Adam M-a îndurerat în rai și nu s-a aplecat apoi să-l pot vindeca pe el, ci, din contra, M-a urât și M-a respins și și-a răcit de Mine inima și smerenia din ea, iar aceste păcate l-au tras de lângă Mine și M-a părăsit Adam în inima lui.

Grăiesc acum cu cei care au rămas, și pe care trebuie să-i povățuiesc mereu și să-i îndemn să învețe ei din greșalele celor ce au greșit așa, și să vegheze apoi cu credință și să aibă grijă de ea, căci credința este mereu atacată de diavol în om, iar dacă găsește semeție în om, poate diavolul să-l aplece pe el spre necredință. Trebuie să grăiesc de cei ce-Mi așează glasul cuvântului Meu în carte și de cei ce nu i-au putut iubi pe ei, și au luat numai cuvântul Meu împărțit prin ei, și au făcut aceasta numai cât au voit ei și cât au crezut ei, iar dacă au făcut așa, au făcut ca și cei ce zic că iubesc pe Iisus Hristos și-L slăvesc cu multul, dar nu și pe cea prin care El a venit și S-a făcut Om pentru ca să-l scape pe om de pedeapsa păcatului său. O, cei ce au zis sau zic că Mă cred în acest cuvânt, iar pe cei care-Mi pun în carte cuvântul îi disprețuiesc și îi numesc despărțiți de Dumnezeu, unii ca aceștia se aseamănă cu cei ce nu prețuiesc pe cea care M-a adus de la Tatăl pe pământ la oameni și M-a dăruit lor, și zadarnic Mă prețuiesc ei numai pe Mine, căci Eu pe ei nu-i primesc așa cum ar vrea ei să-i primesc.

O, voi, cei care luați de la izvorul Meu acest cuvânt, aplecați-vă să învățați. Păcatul nerecunoștinței față de Dumnezeu îl poate face omul în multe feluri, așa cum am despiciat Eu azi puterea acestui păcat și răutatea lui asupra omului. De aceea este bine să fie multă învățătură pentru darul credinței, pentru care toată slava se cuvine Domnului de la toți cei care au acest dar, alături cu cei ce împart învățătura Mea, și care nu trebuie disprețuiți, ci trebuie primiți și prețuiți ca să-i puteți primi, și să fiți voi dintre cei fericiți și mult fericiți, care ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc pe el apoi.

Întăresc în duhul ascultării și al dragostei de Domnul prin ascultare și prin curăția inimii, întăresc în iubire pe cei la care azi se merge pentru însemnarea sfințeniei peste fântâna cea nouă și pentru înger așezat peste acest izvor. Este așezat aici un mănunchi de fete, și le îndemn pe ele să fie și să stea struguraș împlinit înaintea Mea, ca să pot să Mă bucur Eu de statul lor împreună în acest așezământ binecuvântat de cuvântul Meu din zilele acestea pentru poporul Meu de Nou Ierusalim. Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine când grăiesc aceasta peste poporul Meu, și iată, este acum cuvânt de învățătură peste voi în gura Mea. O, învățați taina nașterii Mele în voi! Mama Mea Fecioara M-a primit de la Duhul Sfânt însământat în ea, iar Eu am crescut în ea și M-am arătat apoi oamenilor și la toți cei din cer, care M-au așteptat mult timp. În poporul Meu este Domnul însământat nu o dată așa cum am fost însământat în cea care M-a născut, ci mereu, mereu Mă însământez Eu Însuși în fii și în fiice, iar nașterea Mea în voi și între voi și între oameni prin voi trebuie să se îplinească mult și să Mă aibă omul și să Mă crească și să Mă arate așa, căci acesta Mi-a fost dorul, și aici am voit să ajung cu un popor la sfârșit de timp. O, voiesc să Mă văd mult în voi cu toată statura Mea cea din Tatăl hrănită și voiesc să vă am mereu sub veghea Mea, sub lucrarea Mea cea pentru Mine între voi. Toate câte faceți voi să însemne ele cele pentru Mine, nu cele pentru voi, și se poate aceasta numai dacă cel ce Mă alege de viață a sa se face apoi locaș al împărăției Mele și Mă prețuiește pe Mine în el și nu pe el. O, voiesc să vă asemănați cu Mine, iar Eu sunt Cel blând și smerit cu inima. Voiesc să-Mi fiți mireasă, căci Eu sunt Mire. Voiesc să Mă primiți și să Mă păstrați în voi așa cum sunt Eu, dar trebuie înțelepciune, căci Eu nu sunt ca omul, ci sunt ca Dumnezeu, ca Tatăl Meu Savaot. O, fiți ascultătoare mereu. Nu luați de la nimeni nimic. Luați numai de la Mine și de la orânduiala Mea. Nu luați nici una de la alta, căci Eu sunt Împăratul și aveți de unde lua. Luați numai cât Eu vă dau și stați în petrecerea duhului ascultării, căci durerile Mă frâng, Îmi frâng mersul și puterea lui când se ivesc ele pe ici pe colo de la cei pe care îi am purtați din greu pe crucea Mea. O, nu-Mi pot culege mulți ca să-i țin aproape cu trupul, căci omul se lasă greu și-Mi doboară mersul, dar voiesc să am sprijin de la cei pe care i-am luat spre îngrijire ca să Mă nască ei în ei și să Mă crească și să Mă arate spre mărturisirea Mea înaintea oamenilor și înaintea celor din cer.

O, iubiți lumina și faptele luminii. Iubiți cu putere lumina întru toate și pentru toate, căci Adam s-a ascuns în sine și a crezut că poate face aceasta. Voi însă căutați din răspuțeri să nu judecați pe Dumnezeu la fel pentru toți, că nu seamănă om cu om înaintea Mea. Iubiți curățenia

inimii când dați să judecați pe Domnul după faptele care trebuiesc judecate de El și care stau înaintea Lui în dreptul fiecărui om. Omul nu trebuie să se judece nici pe sine, căci nu este al său aceasta. Omul nu trebuie să judece nici pe altul cu mintea sa, căci el este deprins, săracul, să tragă pentru sine dreptatea și partea cea bună a ei, și să lase pe celălalt legat sub greu și să-i ceară socoteală. O, aveți grijă să fiți mântuire, pentru cei de lângă voi mai întâi și pentru până în zări apoi, și aceasta poate face numai trăirea și purtarea Mea în voi. Când omul Îmi lasă Mie împărăția în el, se poate aceasta, se poate împlini tot ceea ce Eu spun să împlinesc omul, iar omul nu vrea să poată, și de aceea se îndoiește cel ce nu poate, cel ce stă el, și nu Domnul în el.

Vă amintesc vouă povața Mea cea de mult lăsată în cartea Mea cea de azi, prin care am stat pe pământ ca să-Mi formeze un popor tare cu împlinirea poveței Mele peste el. Le spuneam în vremea anilor cei mai de la începutul trâmbițării Mele prin acest cuvânt, le spuneam fiicelor care veneau să se așeze înaintea Mea ca să creadă și să urmeze cuvântul Meu, le spuneam să-și împutineze și nu să-și înmulțească numărul rochițelor, și-i învățam pe creștini cum să se îmbrace și cum Mi-ar plăcea Mie să fie portul lor pe pământ. O, aveți bogăție de învățătură pe masă, căci Eu M-am făcut carte deschisă pe pământ cu voi și Mă scriu mereu în ea cu voi, ca și cu cei de demult cu care cuvântam până la voi. O, puneți paznici dintre voi cu cartea Mea în față ca să vegheze ei împlinirea cuvântului Meu și ca să fiți voi împărăția lui Dumnezeu, în care să locuiască împlinirea Mea.

Iubiți sărăcia și puținul din toate, așa am lăsat povață, căci altfel seamănă creștinul cu lumea și nu cu Mine. Fiți săraci și cu duhul, și întrebați pe cei prin care Mă împart vouă, ca să vă învețe ei cum trebuie să se așeze în om această lucrare și fericire a fiilor împărăției cerurilor, a celor săraci cu duhul. O, să nu vă mândriți cu haina, să nu vă înălțați cu mintea, să nu vă grăbiți cu judecata lucrurilor și a stărilor, căci Eu sunt blând și smerit cu inima când este vorba de acestea și de altele câte sunt de adăugat să le păzim ca să nu le lucrăm, iar tot cuvântul învățurii din mijlocul poporului Meu, să-l ia din cartea Mea și din duhul sărbătorilor Mele toți cei care vor să se lase Domnului pentru împărăția Sa în ei, căci Eu de aici nu Mă despart, dar Mă împart celor ce dau să-Mi fie nedespărțiți. Amin.

În duh de Bobotează lucrăm până la capătul sărbătorii, iar Domnul trebuie primit de cei ce cred în El, și trebuie întreagă să le fie credința și să primească ei pe cei prin care Mă împart, nu pentru ca să le dea lor cinste, ci pentru că Eu am spus că cine îi primește pe ei Mă primește pe Mine, nu pe ei, iar altfel nu se cheamă că Mă crede și că Mă primește omul.

Izvorul însemnat astăzi cu cuvânt sfințitor, să fie păstrat al Meu, să fie grijă pentru el. Să învățați, fiilor, cum poate fi păstrat bunul Domnului și cei ce îl folosesc pe el.

Am nădejde că va merge la inimi și la lucru peste inimi cuvântul Meu cel cu duh de Bobotează în el. O, atât de multă, atât de multă învățătură și faptă împlinită a ei trebuie să fie în mijlocul poporului Meu, de unde să fie revărsare apoi și rod prin ea, ca să fie poporul Meu cel ce învață de la Dumnezeu, și nu de pe pământ. Aș vrea, o, aș vrea să repar mult și multe, că multe s-au stricat și nu s-au mai reparat, și aș vrea să mai repar, dar numai să știe să Mă primească cel ce aude când bat la ușa lui, iar el să Mă aștepte, căci altfel pățesc de la om ca și de la Adam, care M-a închis pe dinafară și nu Mi-a făcut primirea, și M-a urât apoi și M-a părăsit, și l-am părăsit, l-am părăsit pentru fapta neprimirii, și fapta lui l-a pedepsit așa.

O, aș vrea să învețe mulți, mulți ce înseamnă Dumnezeu cu omul, Dumnezeu în om și Dumnezeu față în față cu omul care are nevoie de facere, căci toți cei nefăcuți au această nevoie, numai că stă în mâna omului să deschidă sau să nu deschidă când Eu aș da să bat la ușa lui, dar dacă Eu văd că nu știe sau că nu vrea să-Mi deschidă, nu bat, nu-Mi deschid singur.

Fac încheiere cuvântului sărbătorii de azi și vă îndemn mult, mult pentru lucrarea inimii curate, și tot mult pentru iubirea cea împărțită în jur, nesocotindu-se numai pe sine pentru iubire când o împarte pe ea, căci ea trebuie întreagă împărțită ca să se cheme că are omul iubire, și nicicum să mai oprească omul din ea pentru el sau să-și facă lui parte prin aceasta.

Pun sfârșit grăirii Mele acum, iar îndemnul Meu este așa cum Îmi este și dorul: să învețe cei ce vin să fie ai Mei, să învețe ei bine ce înseamnă Dumnezeu. O, învățați, fiilor, învățați, fiicelor, căci omul pierde din lipsă de înțelepciune când pierde, dar Eu voiesc să stau în om cu Ființa Mea, și va putea ști el atunci mult și întreg ce înseamnă Dumnezeu în om.

Cu pace voiesc să Mă mângâi, văzând Eu în voi duhul înțelepciunii Mele, fiilor, duhul fiilor lui Dumnezeu, măi fiilor. Amin, amin, amin.

7/20 ianuarie 2013